

Geneesmiddellamulet V22771

Geneeskundige amuletten zoals deze droegen een magische connotatie. Ze werden gedragen rond de nek, pols of onder de arm om niet alleen ziektes af te weren, maar ook kwaadheid en ongeluk te vermijden. De inhoud varieerde van edelstenen en parels tot dierlijke elementen zoals padden en spinnen. Vaak bevatte het ook kwik, arseen en orpiment. Men geloofde dat de steen en zijn inhoud giftige stoffen uit het lichaam van de drager zouden zuigen. De inhoud ervan zou in verband kunnen worden gebracht met de zestiende- en zeventiende-eeuwse iatrochemie; het idee dat mineralen en andere natuurlijke elementen een invloed uitoefenen op lichamelijke ziekten. In de zeventiende eeuw kregen artsen en filosofen dan ook interesse in zulke amuletten. Amuletten met Bijbelse opschriften werden daarentegen afgewezen als bijgeloof. De amuletten werden daarnaast geliefde objecten voor verzamelaars van rariteiten.

Literatuur:

Martha R. Baldwin, 'Toads and Plague: Amulet Therapy in Seventeenth-Century', *Bulletin of the History of Medicine* 67, nr. 2 (1993): 227-247.

Hugo Magnus, *Superstition in Medicine* (New York: Funk & Wagnalls Company, 1908).

Renske Smekens, mei 2024